

Perhonen

Merja Kivimäki

Toimittanut: Hannele Wilén

Perhonen
Merja Kivimäki

Toimittaja: Hannele Wilén

Taittäjä: Katriina Reijonen

Kannen kuva ja sivu 10: Kimmo Rauatmaa

Sivun 48 piirros: Katariina Leino

Taideteokset sivuilla 5, 8 ja 55: Nita

Muut valokuvat: Merja Kivimäen kotialbumi

© 2017 Kivimäki, Merja

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-245-1

**Perhonen kertoo rakkaudesta,
joka ei kuole koskaan.**

*Tämä kirja on omistettu tyttärelleni
Nitalle.*

15.9.1987—13.6.2008

Elämänlankasi oli niin ohut ja haavoittuva.

Kiitokset, että sain olla äitisi.

Olen ikävöinyt sinua valtavasti.

Sisällysluettelo

Alkusanat

Osa I: Muistoja

Osa II: Elämäni raskain päivä

Osa III: Jäähyväiset

Osa IV: Tuska

Osa V: Tyhjiys

Osa VI: Ikävä

Osa VII: Syyllinen vai Syytön?

Osa VIII: Etiäinen

Osa IX: "Syyllinen" ja Kylmä äiti

Osa X: Rakkaus

Osa XI: 13.6.2017

Osa XII: Lohtu

Alkusanat

Eläessäsi opetit minulle monia asioita. Vuosiimme mahtui paljon yhteistä tekemistä. Sinusta oli niin paljon apua kaikissa tilan töissä ja pikkuveljesi hoitajana. Kaipaasin sinun reipasta otettasi ja tapaasi tarttua hommaan kuin hommaan. Olisin niin monesti tarvinnut apuasi ja iloista seuraasi!

Elämä ei aina ollut pelkkää iloa. Kohtasimme yhdessä murheita ja vastoinikäymisiä. Viimeisen kerran tapasin sinut kaksi viikkoa ennen kuolemaasi. Nähdessäni sinut mietin: "Ihanaa, kun sinulla tuntuu nyt olevan kaikki kunnossa." Olit niin täynnä elämäniloa. Sinulla oli suunnitelmia tulevalle kesälle ja elämällesi.

Sujautit minulle viimeisen piirustuksesi välittömään tappaasi ja totesit: "Piirsin tämän. Äiti, huolitko?" Vastausta odottamatta heitit sen saman tien huolettomasti autoni takaikkunalle.

Kuolemasi jälkeisenä kesänä kehystin siitä taulun. Se on minulle hyvin rakas.

Samalla seinällä on ripustettuna toinenkin taulusi, jota katsoessani minua aina hymyilyttää. Muistan 9-vuotiaan pikku Nitän, joka intoa puhkuen halusi viedä teoksensa työväenopiston näyttelyyn. Mielestäni taulun hevonen muistutti lähinnä intiaanien toteemipaalua. Vaatimuksesi taulu kuitenkin kehystettiin ja vietiin näyttelyyn.

Ikäväni on pohjaton. Sinua ajatellessani kyyneleet nousevat edelleen silmiini. Yhdeksän vuodenkin jälkeen poismenosi tuntuu todella raskaalta. Perhosen kirjoittaminen ja Kainuun luonto ovat kuitenkin auttaneet minua selviytymään.

Kirjan valmistuttua minusta tuntuu, että minun on aika kääntää elämässäni uusi sivu. En silti unohda Sinua, Rakas Lapseni.

Perhonen on ollut osa surutyötäni. Se työ on ollut raskasta. Näin ei voi jatkaa loputtomiin. Kiitän kaikkia, jotka olette myötäeläneet kohdatessani suuren surun. Perhonen ei olisi milloinkaan saanut ilmaa siipiensä alle ilman Hannen, Katriinan ja Loimaan teatterin apua.

Loimaan teatterin väelle kuuluu myös suuri kiitos siitä, että olette olemassa. Nitän veljet ovat löytäneet sieltä hyvän harrastuksen sekä ihmisiä, jotka aidosti välittävät nuorista ja antavat heille kanavan toteuttaa itseään. Elämäni "sirkusta" eteenpäin viedessäni olen tiennyt, mitä pojat touhuavat. Pojat ovat olleet teatterin "hellässä huomassa", ja olen aina tiennyt, että heillä ei ole siellä mitään hätää.

Nitan lempikappaleet

Olen saanut vuosien varrella paljon lohtua kuunnellessani Nitän lempibiisejä. Haluan jakaa kanssasi osuvimpia kohtia sanoituksista. Voit halutessasi pysähtyä ja kuunnella kappaleen.

*"Miks lähdit ja muutuit tähdeksi?
Sydämeeni jäänyt sun nimesi.
Näiden tähtien alla,
sua odottamalla..."*

Sanat: Jussi Kyykkänen

Uniklubi/ Näiden tähtien alla

”Olen ymmärtänyt, että tyhjiys, jonka kuolema toi tullessaan, pitää osittain täyttää. Ja sen kanssa on vain opittava elämään.”

Merja Kivimäki menetti esikoisensa vuonna 2008. Kainuun luonnosta ja kirjoittamisesta tuli hänelle keino selviytyä.

Perhonen kertoo rakkaudesta, joka ei kuole koskaan. Se on kertomus surusta, pohjattomasta ikävästä, syyllisyyden tunteesta ja tuskasta, joka seuraa lapsensa menettänyttä läpi elämän.

9 789515 682451